

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ ANI YARIŞMASI

ANI ADI: DENİZ YILDIZI

YAZAN ÖĞRETMEN: GÜLYAŞAR ABAY

BRANŞI: SINIF ÖĞRETMENİ

GÖREV YERİ : FATİH İLKOKULU

DENİZ YILDIZI

Hiperaktivite ve dikkat eksikliği! Son yıllarda ne kadar çok duymaya başladık bu kelimeyi. Çok değil 10 – 15 yıl öncesine kadar parmakla sayılacak derecede az olan bu çocuklardan şimdi her okul-da ve her sınıfta en az 3 - 4 tane bulunmaktadır ve ne yazık ki sayıları her geçen gün artmaktadır. Aile desteği de yoksa bu öğrencilerin eğitimi öğretmenler için en zor grubu oluşturmaktadır.

Şimdi sizlere yıllar önce okuttuğum böyle bir öğrencimi anlatmak istiyorum. Yıl 2002 – 2003 Eğitim ve Öğretim Yılı . İlçemizin Gazi İlköğretim Okulu'nda görev yapmaktaydım. O yıl 1. Sınıfları okutuyordum. Öğrencilerimizin bir kısmı ilçe merkezinden bir kısmı da köylerden gelmekteydi. Samet te bunlardan biriydi. Saçları turuncuya yakın, yüzünde çilleri olan şirin mi şirin bir öğrenciydi. Derslerde yerinde duramıyor, sürekli geziniyordu. Çöp kutusuna gidiyor, dolabını karıştırıyor veya pencereden dışarıyı izliyordu. Arkadaşlarını itip kakıyor , kuralları sevmiyordu. Dikkati en küçük bir harekette hemen dağılıyor dersten kopuyordu. Onun dikkatini toplayıp derse katmak günden güne zorlaşıyordu. Arkadaşları ile iletişim sorunları da yaşıyor. Bu nedenle bazen yalnız kalıyordu. Ama bütün yaramazlıklarına rağmen onu çok seven arkadaşları dayanamayıp onu yine oyunlarına alıyorlardı. Konuşmaya başladığında ise çok ilginçtir büyümüşte küçülmüş gibiydi. Yaşından büyük cümleler kuruyor , verdiği cevaplar karşısında beni ve arkadaşlarını şaşırtıyordu. Bu nedenle ona kızamıyorduk veya kızsak ta şirinlikleri ile hemen gönlümüzü alıyordu. “Neden yapıyorsun Samet? ” dediğimde “ **İçimden geliyor öğretmenim**” diyordu.

Anne ve babasının anlattığına göre evinde de durum çok farklı değildi. Derslerini yapmıyor, uyu-mak istemiyor ,televizyonu çok izliyor ve yaramazlıkları yüzünden sürekli kendisine zarar veriyordu. Baba kamyon şoförü , anne ev hanımı idi. Samet tek çocuktur. Ekonomik olarak zor geçiniyorlardı. Tek amaçları Samet'i okutmak ve meslek sahibi yapmaktı. Bu nedenle Samet 'in durumu ailesini çok üzüyordu.

Durum her ne kadar kötü görünse de Samet kazanılamayacak bir çocuk değildi. İlk önce babasının olduğu bir akşam eşimle birlikte “ ev ziyareti ” yaptık. Onu ne kadar sevdiğimizi ve değer verdiğimizizi hissettirdik. Samet'in görüşlerini de dinleyerek hep beraber bazı kararlar aldık. Uyku saati ve beslenme alışkanlıkları ile ilgili düzenleme yaptık. “ Kantin , bakkal ve marketten şeker, çips , çikolata vb. enerjisini artıracak yiyecek ve içecekler sınırlı alınacak. Mümkün olduğunca annemizin yemeklerinden yenilecek. Çok severek izlediği televizyonu da süreli ve kontrollü izleyecekti.” Sınıfta , arkadaşları ile birlikte Samet'e de sorumluluklar verdim. Onu her güzel davranışında arkadaşlarının önünde ödüllendirdim. Arkadaşlarına zarar vermediği sürece yaramazlıklarını da affettim. Her hafta sonu yaptığımız sosyal faaliyetlerden “ İzcilik çalışmalarına” kattım. Satranç kurslarına katılmasını sağladım , .enerjisini atmasına yardımcı olacak her türlü etkinliğe kattım

Epeyce bir araştırmadan sonra o zaman ki adı Karaelmas olan Bülent Ecevit Üniversitesi'nin Çocuk Gelişim uzmanından randevu aldım. Anneyle birlikte götürdük Samet'i. Uzman Samet ile bireysel görüşmesini yaptıktan sonra gözlem formları verdi. Onları doldurdum. En sonunda Samet'e “ Hiperaktivite ve dikkat eksikliği” teşhisi koydu ve “Bu çocuklar bir bıçağın üzerinde yürümektedir hocam. Çok zekidirler. Bilinçli bir şekilde desteklenirse ve eğitimlerine dikkat edilirse profesör bile olabilirler ama desteklenmezse de çok azılı bir suçlu olabilirler. Gelişimleri salyangoz hızıyla olur. Çok sabırlı olmak gerekir.” dediğini hiç unutmuyorum. Doktor hanımın teşhisinden sonra o gün ilk defa “Hiperaktivite ve dikkat eksikliği ” sorunu olan bir öğrenciye sahip oldum. Doktor hanımın tedaviyi desteklemek için verdiği ilacı duyan baba bu duruma hemen önyargı ile yaklaşıp toplumsal tepkisini koydu ve “Benim çocuğumun hiçbir şeyi yok hocam!” dedi .Anladım ki o saatten sonra uzmandan alacağımız yardımda kesilmişti. Bu şekilde büyük zorluklarla birinci sınıfı bitirdik.

İkinci sınıfa geçtiğimizde de durum yine aynıydı. Birinci sınıfta aldığımız kararları tekrar uygulamaya başladık. Anne ile sürekli veli görüşü yapıyor , durum değerlendiriyorduk. Nihayet yıl sonuna doğru sabrımızın meyvelerini almaya başlamıştık. Artık arkadaşları tarafından oyunlara alınıyor, derslerde daha az geziniyor , annesine bazı işlerinde yardımcı oluyor, televizyon yerine sokakta oynamayı tercih ediyor ve derslerinde özellikle matematikte çok başarı gösteriyordu. Satrançta da çok iyiydi. Bu güzel gelişmelerden sonra 3. sınıfa geçtiğimiz yıl Samet'in de BİLSEM sınavlarına

girmesini sağladım. Sınav sonuçları açıklandığında ne oldu biliyor musunuz ? İlçedeki en yüksek puanı aldı ve Zonguldak' ta ki bu okula girmeyi hak etti. İki yıl devam etti ve çok sevmesine rağmen maddi yetersizliklerden dolayı bırakmak zorunda kaldı.

4. sınıfta da Devlet Parasız Yatılılık ve Bursluluk sınavlarını kazandı. O kadar mutlu oldu ki! Bir kez daha kendine güveni geldi. İlk maaşı ile arkadaşlarına kurabiye alıp geldiği günü hiç unutmuyorum. Sonradan öğrendim ki maaşını evin ihtiyaçlarını karşılasın diye hep annesine vermiş.

Ayrılık zamanı gelip çattı en sonunda . Mezun ettim çocuklarımı. Yeni birlerle tekrar yola çıktık. Fırsat buldukça ortaokula geçen öğrencilerimi ziyaret ediyor, sorunlarını dinliyor ve yardımcı olmaya çalışıyordum. Ortaokula geçince sınıflar yeniden bölünmüş , Samet'in iyi anlaştığı arkadaşları diğer sınıflara düşmüştü. Yani Samet yeni sınıfına uyum sağlamakta zorlandı. Her birinin ergenlik dönemine girdiği bu yıllarda kişilik değişimine en çok uğrayanlardan biri de Samet oldu ne yazık ki . 1. Sınıftaki Samet geri gelmişti sanki. Yaramazlıklarından ötürü sınıftan da dışlanınca tamamen sorunlu bir çocuk olmuştu. Derslerden özellikle matematik dersinden iyice koptuğunu öğrenince çok üzüldüm. Bazen ilkokuldaki arkadaşlarından onu en iyi anlayan Neslihan , Merve ve Turgay' la işbirliği içinde olduk. Derslerini aksatmaması için elimizden ne geliyorsa yaptık. Ele avuca sığmayan Samet'i en sonunda sekizinci sınıftan mezun ettik. Zonguldak İMKB Anadolu Öğretmen Lisesi'ni kazanan Samet'in sıkıntıları bu okulda da devam etti ne yazık ki. Okuluna ziyarete gittiğimde çok şaşırıldı ve çok duygulandı. Ayrılırken “ Sonuna kadar senin arkanda olduğumu unutma oğlum” dedim. Bir yıl sonra kızım da aynı okulu kazanınca Samet'i takip etmek artık daha kolay oldu. Sık sık kızımdan haber göndererek , telefonla arayarak ve okuluna giderek durumunu değerlendiriyorduk. Veli toplantılarına gittiğimde mutlaka Samet'in hocalarıyla da görüşüyordum. Bu şekilde geçen dört yılın sonuna doğru sakinleşti Samet . Üniversite sınavlarını da kazandı .Nereyi derserseniz, Dokuz Eylül Üniversitesi Özel Eğitim Öğretmenliğini. Şu anda hala orada okuyor. Üniversiteyi kazandığını öğrendiği gün beni ziyarete geldi. “Neden bu bölüm oğlum?” diye sorduğumda “ **Benim gibi olan çocukları kurtarmak için öğretmenim . Deniz yıldızı hikayesindeki gibi bir tanesini bile kurtarsam kârdır.**” dedi.

Evet , Samet'in söylediği gibi “ hiperaktif ” denilen bu çocuklar , çeşitli nedenlerden dolayı, içten gelen dürtülerle kendilerini kontrol edemiyorlar. Aşırı hareketli oldukları için sorunlu öğrenci gözüyle bakılıyor ve toplumdan dışlanıyorlar. Oysa birazcık hoşgörü , birazcık ta aileyle işbirliği yaparak ve mutlaka uzman desteği alarak bu çocuklarımızı kazanabiliriz. Ailelerin ve çevrenin önyargılarını kırmalarına yardımcı olabiliriz. Gelişim dönemlerine uygun taktikler kullanabiliriz. Sosyal faaliyetlere yönlendirebiliriz .Televizyon , bilgisayar ve interneti sınırlı kullanabiliriz. Enerjilerini artıracak yiyecek ve içeceklerden uzak tutabiliriz .Saçın üç ayağı dediğimiz “ **öğrenci – öğretmen ve veli** ” işbirliği içinde hareket edebiliriz. Unutmayalım ki , **sevginin , empatinin , sabrın ve zamanın çözemeyeceği hiçbir sorun yoktur.** Büyük Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk ' ün , “ **Gelecek için hazırlanan vatan evladına , hiçbir güçlük karşısında baş eğmeyerek tam sabır ve dayanma ile çalışmalarını ve öğrenimdeki çocuklarımızın anne ve babalarına da , yavrularının tahsillerinin tamamlanması için her türlü fedakârlığı göze almaktan çekinmemelerini tavsiye ederim.**” diyerek anne ve babalara, “**Öğretmenler , yeni nesil sizin eseriniz olacaktır.**” sözüyle de biz öğretmenlere çok büyük görevler düştüğünü hatırlatan bu sözlerini aklımızdan çıkarmamalıyız..

Saygılarımla...

Gülyaşar ABAY
Fatih İlkokulu Sınıf Öğretmeni